

SZÉKELYFÖLD

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HIRLAP.

Előfizetési árak: Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr, egyes szám ára 6 kr.
Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
IFJABB DOBAY JÁNOS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
SZABÓ ALBERT KÖNYVTOMDÁJA K.-VÁSÁRHELYT.
Hirdetések díjszabály szerint. Nyitlár sora 10 kr.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralekban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

Székely kérdés.

Kézdi-Vásárhely, 1893. okt. 21.

Alig van egy pár évtizede, hogy a sajtó tüzetesebben kezdett foglalkozni a székely kivándorlással s a kormány nagyobb figyelemre kezdte méltatni e szorgalmas és értelmes fajt, mely ellenállhatlan ösztöntől vezéreltetve, évről-évre százankint vándorolt ki Romániába. Egy rész ezek közül csak ideiglenesen ment munkát keresni, de sokkal többen ott bent maradtak s nem kevés azon nők száma, kik a prostitúció szolgálatába állottak. A székely nép e miatt nem

szaporodhatott s Magyarország sok tiszta magyar polgárból fogyott ki.

Mihelyt a székely kérdés megszületett, a kormányok kezdtek gondolkozni, hogy minő eszközökkel lehetne ezt a szakadatlan Románia felé törekvő áradatot megakasztani, vagy azt nyugodt felé terelni.

Az első pillanatra az volt az általános meggyőződés, hogy a székely nép azért tör kelet felé, mivel itt nem tud megélni. Pedig ezen feltevés sem felel meg teljesen a valóságnak, mert bizony legalább a mi meggyünkben nincs annyi munkás kéz, mennyi munkát ne találna, hanem a székely konzervatív természet, mely szeret az apák nyomdokain haladni, s mely félve fél minden újítástól, visszariad azon gondolatától, hogy új jövedelmi forrást nyisson magának. Hogy egyebet ne említsünk, ott van jelenleg az erdélyi fa-ipar-részvénytársaság tulajdonát képező gyulafalvi gyártelep, mely nagy tökével, nagy apparatussal dolgozik azon megmérhetlen kincs kiaknázásán, mely erdeink faiban rejlik. Számot vetettünk azzal is, hogy egy oly nagyszerű vállalatához szükséges tőkét sem egyesek, de talán tisztán székely birtokosokból alakult konzorciumok sem hozhattak volna össze, de akkorát bizonyosan igen, a mekkorával a gyulafalvi telep példáján alakult többi apróbb vállalatok dolgoznak.

Ezekből csak azon szomorú konzekvenciát akarjuk levonni, hogy a székely nép-

nek temérdek erdőbirtokában idegen vállalkozóktól kellett megtanulni, hogy miből keresse meg kenyerét s annyi kecsegtető példa után még ma sem siet megmenteni azt, a mije még maradt, s társulás útján saját kezére elkezdeni erdei kihasználását. Ő ama pompás erdők ura, szívesen hordotta szekerekkel héber polgártársaink által letartott fákat a vasútra s örült a morzsáknak, a helyett, hogy az egész kenyeret maga használta volna el. De még a morzsákból is kipusztította a vasut, most már a saját külön ipar-vasut nyugalomba küldötte a székely gazdák lovacskáit, s ha valamelyik székely gazda mégis valami hasznót akar látni a székely erdőkből, elmehet fuvarával együtt a hegyek közé és szállíthat tönköket a vállalat részére.

Hogyha igazságosak akarunk lenni, meg kell említenünk azt is, hogy a székely emberek közül is akadt egy pár vállalkozó szellem, mely kisebb mértékben elkezdte az erdők kihasználását, de hol vannak a nép ezrei?! Ezek turjáak az isten adta földet, mert az áldott emlékü apák is ezután éltek s a rengeteg őserdők pedig ott állanak szüzen, érintetlenül és állanak addig, míg egy-egy reczipiálendő polgártárs jó pénzért kezdet nem tesz rá. A pénz elkell, az erdő elfogy és a székely ember tovább turja a földet, mert ősei ezt cselekedték. A székely deszkákkal talán Párisban vagy Berlinben készítenek pompás butorokat, a székely ember pedig vesszőből készíti kerítését. Ha

A „Székelyföld“ lárczája.

A rosszkor jött.

(Folytatás.)

Nagyon unatkoztak mind a ketten, a míg egymásra nem akadtak. A Mariska a mamáját kísérte el a fürdőre, a ki semmi mulatságban nem vett részt, sőt el sem kísérhette soha a lányát. Egy hétiig sem voltak még együtt a fürdőn, a legény és a leány, és nem lehetett őket soha egymás nélkül látni. A főhadnagy vitte a leány kicsi piros napernyőjét föl egész a Fenyves-dombig, a hol rendszeren leültek egy padra és tisztán üldögélés-sel eltöltötték a delelőt. Mariska cigarettéket sodort a főhadnagynak s azt mondta, hogy ez a legkedvesebb foglalkozása. A tiszt, a ki különben ábrándozott, mint egy husz éven aluli kadét, persze egyebet sem tett, mint fagyasztotta a kis, gömbölyűvégű ujjak cigarettéit.

Egy meleg délelőttön is ott ültek egymás mellett a padon és hallgattak sokáig. A főhadnagy ravasz alatomossággal nézte az aranyos haját, a melyen meg-megcsillant a fenyők mögül átbujó napsugár és magában konstata, hogy ilyen szép és kedves lány nem volt, nincs és nem lesz több a világon. Végre is Mariska törte meg a csendet: — Ugyan szóljon már valamit. Mit mondunk majd a mamának.

— Szeretem magát, Mariska, nagyon és igazán. Sohasem szerettem még így senkit.

— Azt hiszem, én sem — felelt a leány s látszott az arcán, hogy festi meg kék erecskéinek vére pirosra.

Többet nem szóltak egy szót sem. A főhadnagy erősen szitta a cigarettáját és lóbálta a Mariska napernyőjét. A mint lefelé ballagtak a hegyről, loppal mindenik a másikat nézte, igaz és tiszta szerelemmel.

Délután atillát huzott a tiszt, csákót tett fel és megkérte Mariska kezét. Az anyja igen szívesen fogadta és rögtön megírta a hirt az öreg Fürjberkének, addig függőben hagyván a dolgot. A fiatalok azonban nem igen tartották tiszteletben a tilalmat, s a délutáni zenénél már karonfogva jelentek meg, a fürdőközönség nagy gyönyörűségére.

Harmadnapra megérkezett a papa, s attól kezdve hivatalosan turbékolta a főhadnagy és a kis Mariska. Mert, hogy valósággal turbékolta. A tiszt mindenféle bolondságokon törte a fejét, és megtelegrafálta szanaszét a világba boldogságát. Egyszer azon is rajta kapták őket, hogy nyilvánosan csókolóztak. Mariskát keményen megszidta a mamája, a főhadnagynak pedig büntetésből két napig jövedő anyósát kellett karonfogva vezetnie.

Ezalatt a két nap alatt történt, hogy uzonnázás közben, éppen mikor a jövedő lakásuk tervét beszélték meg, a hotel szolgálja egy névjegyet hozott a főhadnagynak. Az ránézett a papírosra, melynek finom papírosán csak egy név volt:

Melanie von Dortfels,
s azzal izgatottan gyűrte zsebre.

— Az asszonyság a szobájában várja az urat. — mondta halkán a szolgál.

A főhadnagy felkelt:

— Sodorjon egy cigarettát addig, Mariska, — mondta sápadtan — rögtön itt leszek. — Azzal elsietett a fogadó felé.

Egy piros selyemköpenyegben, szürke kicsiny kalapban ott állott kipirultan Melanie a főhadnagy szobájában, szemben az ajtóval. Keze idegesen játszott az asztalon heverő kard bojtjával. Mikor a főhadnagy belépett, az asszony megrántotta az aranyos zsinórt s a kard csörömpölve hullott a padlóra. Melanie egy lépést előre tett.

— Egy szót se szóljon, főhadnagy ur. Megszöktem az uramtól és itt vagyok. Magánál a kit szeretek, s a ki szeret. Mert szeretem, jobban, mint valaha, a mikor ellenálltam. Most kinalom magam.

— De Melanie, az istenért a botrány . . .

— Mit, botrány. Egyszerűen otthagytam az uramat, a ki megvert. Érti, megvert, — tette hozzá idegesen harapdálva az ajkait. — Mindig féltékeny volt és aljas, de most megvert. Megvert engem, a ki olyan becsületes és hü voltam, hogy . . . De hiszen ön tudja. Senkim sincs a világon, a ki szeret, és senkim, a kit szeretek, csak ön, eljöttem önhez.

— De ha a férje utána jön.

Az asszony lázasan pihegett.

— Nem jön utánam. Megesaltam. Háromféle jegyet váltottam a vasuton s egyik sem az igazi. Mégis két éjjel rettegtem, hogy megtalál. De végre

a székely ember úgy fogja fel a dolgot, hogy neki multhatlanul szántóföldjéből kell megélnie, akkor csakugyan igaz az, hogy sokkal több az ember, mint a mennyit e maroknyi föld eltartani képes s igaz az, hogy a székely azért vándorol keletre, mert itthon nem tud megélni, de ha valahová valami isten csodája ki fogja mozditani az ő konzervatív szokásaiból, mindjárt kintinik, hogy meg tudunk élni ide haza is. 0.

(Folytatása következik.)

SZEMLE.

Franciaország orosz vendégei Párisban vannak, a hol még fokozottabb mértékben élvezik azt a rajongó imádatot, határos vendégszeretetet, mely nemcsak a világ előtt akar tüntető bizonyítást lenni annak, hogy ige a francziák milyen hatalmas és félelmes szövetségtársat szereztek maguknak ebben az Európában, a hol a hármasszövetség fennállása óta izolálva voltak, hanem egyuttal hízog hódolatnak van szánva az orosz czár címére, hogy tekintse hát végre megkötöttnek ő is azt a szövetséget, melyre Franciaország olyan nagy szüksége van, hogy emelt fővel hordozhassa a fejét, tudatában annak, hogy a francia-orosz kettős szövetség bizvást mérközhetik a hármasszövetséggel s hogy tehát, ha Franciaország a béke barátjának vallja magát, el is higgyék neki, hogy ez a kijelentése őszinte, nem pedig az ellenfelek által ráerőltetett meghunyászkodás. A gall kakas büszkén akar ismét lépdelni Európa udvarán s az oroszok, ha a hővérti áradásokra csak nagyuri komoly hidegséggel felelnek is, meg-hagyják neki az önértékét ezt az örömet. A dolgok természetes rendje hozza magával, hogy a lelkesedés Franciaországban napról-napra mag-sabb fokra hág; de figyelemreméltó jelenség, hogy ebben az egész ujjongásban eddigelé még egyetlen hang sem említette azt, a mi pedig minden-napos imádsága a francziáknak: az elveszett tartományokat. Csalódnának azonban, a kik azt hin-nék, hogy ez egy jelentőségű lemondással. Nem, e böles tartózkodás az orosz kormány kívánsága volt, melybe a francziák, bármilyen nehezökre esett is talán, belenyugodtak, azzal vigasztalva magokat, a mit annak idején Gambetta ajánlott nemzetének: az elveszett tartományokra mindig gondolni kell, de beszélni rölük soha. Az az egész békés hangulat tehát, mely a francia sajtónyilat-kozatokon végigvonul, semmi egyéb tehát, mint

tüntető takargatása annak az örökké jelenvaló gondolatnak, a melyet kimondani nem lehet, nem szabad. Miltán vonatkozhatik erre is az, a mit az orosz-ellenes anarchisták és szociálisták Párisban szétosztott gunyirataikban mondanak, midőn francia-orosz komédiának bélyegzik ez ünnepe-geket. A Journal des Debats annak a bizonyítá-sára, hogy Franciaország és Oroszország barát-sága az európai békének csak újabb biztositéka, Caprivi német kancellárna hivatkozik; mint a ki a birodalomgyűlésben maga is elismerte, hogy a francia-orosz megegyezés a világbékének újabb kezessége, mert biztosítja Európában az erők egyensúlyát. Oroszországnak és Franciaországnak — ugymond — mindenütt, a hol közösen jár-hatnak el, csupán egy céljuk van: a béke. Mind-ezekkel szemben, illetőleg mindezeknek magya-rázatául álljon itt a nagytekintélyű Vjesetnik Jevropij című orosz folyóiratnak a touloni ün-nepélyekről szóló következő cikke:

»Az orosz kormány nem osztozik és nem osz-tozhatik azokban a francia fántáziákban, melyek egyébiránt most éppenséggel nem nyilvánulnak a francia köztársaság békés és tartózkodó politiká-jában. Egy milliomos hadsereggel bíró nagy kul-turménzet szövetségesre vagy barátára talált az orosz államban, mely a maga részéről ebben a szövetségben csak nyerhet, ha a másik rész meg-tartja a maga defenzív, teljesen békeszerető jel-legét. Mindkét részről kívánják és igazolják a szö-vetséget a közös politikai egyensúly szükségessé-ge és biztos garanciák nélkülözhetetlensége az ellen, hogy Németország és szövetségesei egyol-daluan uralkodjanak Európában. De a dolog azon-nal megváltozik, mihelyt a javasolt szövetségnek olyan jellegűt adnak, a mely fenyegetés vagy ki-hívás Berlin ellenében. Ránk nézve rendkívül fontos, hogy békés és barátságos viszonyokat tart-sunk fenn a szomszéd hatalmakkal s különösen Németországgal. Nekünk nincs az az okunk az el-lenségességre és gyűlölségre, mely a francziák-ban a németek iránt megvan és legkisebb okunk sincs haragba jönni a hatalmas szomszéddal csak azért, hogy a francia nemzeti érzésnek elégtételt adjunk. Több ízben bebizonyítottuk, hogy Orosz-ország általában véve nem érzi szükségét annak, hogy szövetségese legyen és hogy reánk nézve a teljes cselekvési szabadság megóvása a legjobb és legelőnyösebb politika lenne. De ha már egyszer ráléptünk a speciális nemzeti szövetségek útjára, legalább jó eleve gátat kell vetnünk a félreérté-sekre és csalódásokra okot adható alkalmaknak.»

Mac Mahon tábornagy, volt köztársasági elnök, folyó hó 17-én délelőtt 10 órakor Lafonet kasté-lyában, hosszas betegeskedés után meghalt. A

kormány elhatározta, hogy az elhunyt táborna-gyot államköltségen temetik el és felhívják a csa-ládot, engedje meg, hogy a halottat az invalidusok templomában helyezték örök nyugalomra.

Háromszékvármegye törvényha-tósági közgyűlése.

Háromszékvármegye törvényhatósági bizott-sága folyó október hó 14-én tarotta meg őszi közgyűlését, a melyen a bizottsági tagok nagy számmal jelentek meg.

Potsa József főispán a közgyűlést megnyit-ván, Tompa Miklós alispán tette meg jelentését, melyet az alábbiakban ismertettünk:

A folyó évi június hó 16-án és 17-én meg-tartott községi és körjegyzői vizsgálaton Kele-men Árpád és Salamon Antal sepsiszentgyörgyi, Bedő Károlyi lisznyói, Csorja Sándor szacsvai, Györbör Géza szentkatolnai, Bartha Imre nagy-borosnyói, Rézer Ignác bodoki, Szaniszló Kál-mán felsernátoni, Benedek József baróthi és Petke Károly illyefalvi lakosok az előirt vizsgát jó sikerrel kiállván, a községi és körjegyzői hi-vatal ellátására képesítettéknek nyilvántattak.

Központi iktatóra érkezett 11.420 ügydarab, hátrálékban maradt 94 ügydarab.

Egyéves utlevél kiállítottatott 972 drb, 15 napra érvényes uti igazolvány 2316 drb, 5 kros marha-levél (fehér) kiadatott 25.500 drb, 3 kros marha-levél (fehér) kiadatott 2999 drb, 5 kros marha-levél (sárgaszínű) kiadatott 2955 drb.

Tűzeset volt 16, az összes kár értéke 12.058 frt, melyből 3743 frt érték volt biztosítva.

A vármegye pénztára rendben van. Az okt. hó 7-én a főispán elnöklete alatt megtartott számonkérő szék a vármegye pénztárnál kezelt egyes alapokat következőleg találta:

Házipénztár hiány 141 frt 38 kr.
Utalap készpénzben 25.391 frt 33 kr.
Kórház-alap értékpapirban 25.516 frt 1 kr.
Kórház tart. alap értékpapirban 922 frt 54 kr.
Kórház-költség-alap készpénzben 942 frt 54 kr.
Iskolai alap értékpapirban 29.459 frt 95 kr, hiány 13.794 frt 48 kr.
Betegápolási alapnál hiány 5216 forint 89 kr.
Tisza-alap értékpapirban 3291 frt 44 kr.
Erdőgondn. pénzek készpénzben 2374 forint 62 kr.
Szegény-alap készpénzben 1546 frt 55 kr értékpapirban 32.801 frt 68 kr.
Ipartan-alap készpénzben 2686 frt 36½ kr, értékpapirban 25.987 frt 58 kr.
Tiszti nyugdíj-alap készpénzben 529 frt 94½ kr, értékpapirban 38.613 frt 96 kr.

eljutottam önhöz, a ki megvédelmez, csak azért, mert szeretem s hogy ön szerethessen.

— Megvédelmezni megvédelmezem, nagyságos asszony, de nincs kedvem megszalni az ön férjét.

Mert hisz a férje még — mondá egykedvűen a főhadnagy és halkan dudolni kezdett valami ope-rettnótát, hamar visszaesve a tenorszerpebe.

— De valaha lett volna kedve, ugy-e — rikol-totta az asszony haragosan.

— Valaha igen. Akkor ön mondta, hogy a kö-telességet választja. Ma én is ezzel felelek. Rossz-kor jött, nagyságos asszony, nagyon rosszkor. Vö-legény vagyok.

Melanie belevágta a körmét az asztalba.

— Völegény, — nevetett, — és ki a meny-asszonya?

— Az az én titkom, — felelt a főhadnagy.

Az asszony hirtelen leült az asztalhoz. Elővett egyet az ott heverő czimeres levélpapirosokból és sebesen irni kezdett. Majd megnyomta a villámos gombot. A pinczér bejött.

— Allj meg, — kiáltott rá erős hangon. Hogy hívják a főhadnagy ur menyasszonyát?

— Fürjbereki Mariska kisasszonynak.

— Hol van most a kisasszony?

— A terasszon, a mamájával.

— A mamájával. Annál jobb. Siess vidd el ezt a levelet.

A főhadnagy egy lépést tett a bámuló pin-czér felé.

— Maradjon vesztég, főhadnagy ur. Siess azzal a levéllel.

Magukra maradtak. Az asszony kinyitotta a zsa-lut, s a lenyugvó nap vörös sugara betűzött az ablakon. Végigsiklott a földön heverő kardon, az asszony szikrázó szemein és a sápadt, verejtékes arczu katonatiszten. Kivülről behallatszott a czi-gányok muzsikája. A kis Mariska nótáját huzták, a melyet tegnap fűtyült el nekik a főhadnagy. A férfi maga elé nézett.

— A Mariska nótája. Oh asszonyom mit tett velem.

— Szemet szemért, szívet szívért. Megirtam a menyasszonynak, hogy a szeretője vagyok, utána szöktem és elviszem innen. Bocsanatot is kértem a maga nevében.

— Milyen hazugság. Sohasem volt a szeretőm.

— Az csak a maga baja, — mondta hidegen az asszony. — Nekem csak elhiszik.

— A főhadnagy hangja megcsuklott.

— El fogják hinni.

Azzal fölállt a helyéről, kiegyenesedett. Egy perczig megvillantak a szemei, mintha rá akarna ugrani az asszonyra, hogy megfojtsa. Aztán me-gint visszaesett.

— Hiába. Vége.

Az asszony egy perczig még mosolygott. A nap rásütött és megvilágította egész alakját. A hazug rózsák mögött, melyet a napsugár festett arczára, halálos sápadtság kezdett terjedezni. Egy perczig

kutatott a necessairejében, aztán odament a fő-hadnagyhoz és a vállára tette a kezét. Szelíden, majdnem esdekelve szólt hozzá:

— Bocsanon meg.

A férfi elfordította a fejét.

A másik perczben az asszony agyonlötöte ma-gát. Egyszerűen, czeremónia nélkül. Alig hang-zott a lövés pukkanása a kiesiny buldogrevolver-ből és Melanie leesett, mint egy darab fa. Az utolsó szó, a melyet mondott, bocsanatkérés, az-után egy jaj nélkül meghalt. Csak a halántékán volt egy véres folt s körülötte megpörkölö-dött a haja.

A történetnek vége. A botrány után a férfi nem maradhatott sem völegény, sem főhadnagy. A menyasszonyát hamar férjhez adták valakihez. Egy kicsit sirt az esküvő előtt, de azután beletö-rődött a sorsába. Maga meg kenyér után nézett kereskedőknél, vasutnál, telegráfnál. Valahol meg is fogadták s most ebből nyomorog.

A telegráfos elvégezte az elbeszélését. Odaült az asztalhoz s mereven maga elé nézve el kezdett kopogtatni.

— Vége a viharnek. Debreczen felel. Tessék leadni a többit.

Csak a keze reszketésén látszott meg, hogy van valami köze a történethez.

(Vége.)

Körjegyzői nyugdíj alap készpénzben 412 frt 44 kr, értékpapírban 27.965 frt 32 kr.
 Körösvi fizetési alap készpénzben 2326 frt 51 kr.
 Lőbeszerzési alap készpénzben 4391 forint 16½ kr.
 Székely huszár tanulm. alap értékpapírban 20.347 frt 83 kr.
 Fimenház 1% os pótdó értékpapírban 1940 frt 28 kr, hiány 13.107 frt 75 kr.
 Vasuti 2% os pótdó készp. 4203 frt 14 kr, értékpapírban 11.140 frt 87 kr.
 Baróthi kórház-alap értékpapírban 1261 frt 64 kr.
 Gábor Aron siremlék-alap értékpapírban 53 frt 1 kr.
 Előpataki kórház-alap értékpapírban 440 frt 45 kr.
 Megyei kert-alap értékpapírban 97 frt 17 kr.
 Kör-állatorvos fizetési alapnál hiány 25 frt 83 kr.
 Székely Nemzeti Múzeumszarnok-alap 7619 forint.
 Erdőőrési díj alapnál hiány 2042 frt 5 kr.
 Allategészségügyi bírság-alap készpénzben 41 frt, értékpapírban 692 frt 10 kr.
 Közp. tüztöltő egylet alap értékpapírban 182 frt 6 kr.
 Iparbírság-alap értékpapírban 1061 frt 69 kr, hiány 3 frt.
 Tenyész-állatv. al. készp. 11 frt 67 kr.
 Fium-arvaház-alapítvány készp. 500 frt, értékpapírban 15.467 frt 50 kr.
 Ebadó készpénzben 386 frt 80 kr.
 Megyeházépítési alap értékpapírban 4105 frt 54 kr, hiány 129 frt 20 kr.
 Dálnoki kisedővoda-alap értékpapírban 5468 frt 35 kr.
 Gazdasági ½% os pótdó készpénzben 215 frt 35 kr.
 Ezután Sára Tamás árvaszéki elnök olvasta föl jelentését, melyet a közgyűlés éljenzések között vett tudomásul.
 Tudomásul vette a közgyűlés a belügyminiszternek két leiratát, egyiket a kórház-alap 1891. évi számadásának jóváhagyása, másikat a vármegyei árva- és szeretetház építési költségeinek fedezése céljából kölcsönfelvétel engedélyezése tárgyában.
 Az EKE kérése folytán az „Erdély” című folyóirat részére a törvényhatóság 10 frt évi segélyt szavazott meg.
 Maros-Vásárhely város átirata a főrendiház reformja tárgyában az állandó választmány azt javasolta, hogy miután jul. 13-án tartott ülésében a törvényhatósági bizottság Debreczen város hasonló tartalmu átiratára már határozott, Maros-Vásárhely átirata pártoló tudomásul vétessék, elfogadtattott.
 Pozsony sz. kir. város átiratát egy harmadik tudomány-egyetemnek Pozsonyban való felállítása tárgyában a közgyűlés egyszerűen tudomásul vette.
 Ezután a pénztári ellenőri állomást töltötte be a közgyűlés. Erre az állomásra két pályázó jelentkezett: Kovács László és Bács Jenő; az utóbbi időközben visszalépett s így egyedül pályázó Kovács Lászlót a közgyűlés egyhangulag megválasztotta.
 Az igazoló választmányba a kilépett tagok újra választottak, helyettes tiszti ügyésznek Kokossy Árpád sepsiszentgyörgyi ügyvéd ismét megválasztott.
 A legtöbb adót fizetők névjegyzékét az állandó bírói választmány jelentése alapján megállapította a közgyűlés.
 A loavató bizottságok polgári elnökeinek az 1894. évre: a sepi-szentgyörgyi kerületben M. Seethal Ferencz, a kezdővásárhelyi kerületben Damokos János választottak meg.
 A kezdő-vásárhelyi „Erzsébet-árvaleány-nevelő-intézet” részére az 1893–94-ik tanévre kért 200 frt segélyt a közgyűlés megszavazta.
 Öröndetes tudomásul vette a közgyűlés, hogy a Székely Nemzeti Múzeum-csarnok alapja az 1892-ik évi számadás lezárásával 7038 frt 45 kr-ra emelkedett.

Végül az árva- és szeretetház igazgatóválasztmányát választotta meg a közgyűlés. Az igazgatóság tagjai lettek: báró Szentkereszty Béla, dr. Antal Mihály, Révay Pál, Csifó Salamon, Fejér Manó, Kelemen Lajos, Málk József, Vajna István.

Különlélek.

— Székely iparosok alkalmazása. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter Háromszék vármegye főispánjához a következő értesítést küldötte: Meltóságos főispán ur! Az 1891. évi apr. 18-án 9616. sz. a. hivatali elődöntől kiadott rendelet kapcsán értesitem Meltóságodat, hogy a m. kir. államvasutak gépgyára és a diósgyőri m. kir. vas- és aczélgéyárok felügyelőbizottságának f. évi szept. hó 17-én 20.031. sz. a. hozzám intézett jelentése, szerint a jövő hónapokban előre láthatólag csak ügyes vasesztergályosok és gyalusok lesznek felvehetők. Felhívom Meltóságodat, hogy a közölt munkásszükségletnek közhírré tétele iránt intézkedj; a jelentkezők alkalmazása tekintetében pedig a nevezett felügyelő-bizottsággal közvetlenül lépjen érintkezésbe. Fogadja Meltóságod kiváló tisztelettel öszinte nyilváníását. Budapest 1893. október hó 6-án. A miniszter helyett: Reiszsig, s. k., államtitkár.

— Időjárásunk téli színt kezdett öltetni. Hidegszelek uralkodtak a héten, mikorra kitisztult megjött a fagy is és pedig a keményebb fajtából. Osztörtökön és szombaton oly hideg éjszakák voltak, hogy az edényekben a víz ujnyi vastagságyaira megfagyott. A virágos kertek, melyek eddig daczoltak az éjelek hidegével, a két napi erős dértől jóformán elvesztették ékességüket. Minden jel oda mutat, hogy a háromszéki tél ajtónk előtt van.

— A kholera az egész országban csak olyan mértékben uralkodik, mint eddig. Naponként 7–20 községben fordulnak elő szörványosan egyes esetek. Brassóban a legutolsó két hivatalos kimutató szerint csupán egy új eset van kimutatva, mi azt látszik bizonyítani, hogy a járvány ott sikerül elnyomni. A betegség behurcolása ellen az egész megyében meg vannak téve a szükséges óvó intézkedések. Kézdi-Vásárhelyt úgy a vasuti állomáson, mint a tengelyen érkező utasok megvizsgálatnak, fertőtlenítettnek s 5 napi orvosi megfigyelés alá helyeztetnek.

— Az M. kir. posta és táviránál a kezelési szolgálatra alkalmazandó és XI. fizetési osztályban 500 frttól 700 frtig emelkedő fizetéssel és az 1893. IV. t. cz. által megállapított lakpénzzel járadalmazott posta és távirat segédtisztek kiképzésére f. évi december hó 1-től kezdve hat óra terjedő gyakorlati tanfolyamokat nyitok a következő posta- és távirat hivataloknál: Besztercebányán, Ungváron, Marosvásárhelyen, Békéscsabán, Kaposváron, Veszprémben, Pancsován és Eszéken. E tanfolyamokra hallgatókúl félévetetnek: 1) első sorban az 1873. évi II. t. cz. 5. §-a értelmében kisebb hivatalnokai alkalmazása igazolvánnyal bíró igényjogosult katonai altisztek; 2) második sorban a postamesteri vagy kiadói minőségben szolgált oly férfiak, kik a gymnasiumi, realiskola, a polgári negyedik osztályt vagy ezekkel egyenrangú más iskolák megfelelő osztályait katonaknál, kik a kezelő altiszti iskolát végeztek; és 3) végre ugyanazon minősítéssel bíró más férfi jelenlétezők. A felvételre megkiváncsolt tovább annak igazolása, hogy: a) az illetők legalább 18-ik életévüket betöltötték, de a 35-ik életévét még meg nem haladták; b) magyar állampolgárok; c) a magyar, illetve horvát és szlavonországi illetőségűek a horvát nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírják; d) feddhetlen előéletűek; e) posta és távirat szolgálatra testileg alkalmasak, mely körülmény közhatalosi orvosi bizonyítvánnyal igazolandó. A tanfolyam hallgatói a kisebb hivatalnokai állásra igazolvánnyal bíró katonai altisztek kivételével, beiratai és tandíj fejében tíz (10) forintot kötelesek fizetni. Felhívom ehhez képest mindazokat, kik a tanfolyamokba belépni o hajtanak, hogy sajátkezüleg irt és születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal kellően felszerelt kérelmüket f. évi november hó 15-ig és pedig a már közszolgálatban állók rendes előjárásuk útján, a közszolgálatban nem állók az illető főispán vagy polgármester közvetítésével a tanfolyam helye szerint a budapesti, illetve a kassai, kolozsvári, nagyvárad, pécsi, soproni, temesvári vagy a zágrábi posta- és távirat igazgatóságokhoz nyújtsák be. Budapest, 1893. szeptember hó 29-én. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter,

— Leforrázott emberek. Oltszemen az ott lev szeszgyárban a gyárvezető a napokban észrevette hogy a párolóból levezető cső hibás és foly. Igazítani akart a vezetékben, de a cső leszakadt s a forró folyadék leforrázta arcát és lábát. Egyik rokona a kiabálásra segítségére sietett, de a helyett, hogy ez sikerült volna, őt is leforrázta a főzésben levő maláta. A két szerencsétlen, Silberstein és társa, oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy rövid idő alatt nagy kínok után aldozatul estek. Nehány nap alatt mind a kettő meghalt, a saját könnyelmű eljárásuk miatt. A gyárvezető több tagból álló családot hagyott hátra.

— A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara tudatja az érdekeltekkel, hogy a m. kir. államvas utak kolozsvári és zágrábi üzletvezetőségei által kö- és agyagneműek, kályhacsövek, vas és bádóg kályharészek, táviratcsövek, szerszámnyelek, növénymagvak és ilté tények, tölgy és fenyő fa deszkák, léczek, zsindelyek és pallók szállítása iránt kibocsátott pályázati hirdmények a kamara irodájában megtekinthetők.

— A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara köz tudomásra hozza, hogy a Szerbiában legutóbb életbe léptetett állami egyedárusági törvény s az annak végrehajtására vonatkozó rendeletek főbb határozatait, valamint a játékbélyegilletékre vonatkozó intézkedés ismertetését és az új szerb kiviteli vámtarifa szövegét a kamara irodájában az érdekeltek a hivatalos órák alatt megtekinthetik.

— Öngyilkos 48 as honvéd. Klinicza Ignác 48-as honvéd a szabadságharc lezajlása után a fejemegyei Velenczén telepedett meg. Egy kis házikója volt, meg egy szőlője, a melyben évenként megtartotta a szüretet. Az öreg azonban sehogy sem tudott megbékülni a mostani állapotokkal s minden bubánátát a borban altatta el. Így aztán lassankint kótya vetyére került a ház, meg a szőlő is és az öreg honvéd portája előtt megütötték a dobát. Földönfutóvá lett, nem maradt egy garasa sem. E hó 13-án tollat kerített és megírta a végrendeletét:

„Agyom pedig hagyom a koporsóm költségére, az asztalom árát csendes harangszóra, Meghalok pedig holnap napkeléskor, mert golyót lövök a szívem közepébe.

És a hetven éves honvéd azonképen cselekedett. Forgópisztolyal agyonlőtte magát.

— Vasparipa az istállóban. Még a nyáron történt, hogy Fehér János ujszegedi földmiveshez azzal a kéréssel állított be egy rövid nadrágos, kék kamásli fiatal ember, hogy a míg a dolgát végezi, őrizze meg vasparipáját. Az öreg paraszt tisztelettel nyult a fényes aczéltestű géphez és mert paripának hallotta nevezni, hűségesen bekergette az istállóba, ahol erős kötőfékkel a jászolhoz kötötte. Azóta három hónap mul el, de a kamásli ur nem jelentkezett. Fehér János gazda a napokban eloldotta a kötőféket és a gazdtalan paripát felhajtotta a szegedi kapitányságra, ahol azzal a kijelentéssel adta át Koczor kapitánynak: — Tehenet vettünk, kapitány uram. A tehen pedig nem fér meg paripával egy istállóban. Hát mi nem őrizhetjük tovább. . .

A vasparipa most a városházán várja feledékeny tulajdonosát.

RÖVID HIREK.

— Kubin temesmegyei községben Panyaviczacsatorna vizében meggyilkolva találták Mokora József kubini gazdaembert. A gyilkosság elkövetésével gyanúsított Fára Lázárt letartóztatták. — Csantavérén veszett eb mart meg egy Löwi Rezső nevű hét éves fiút. A gyereket a pesti Pasteur-institutba hozták gyógykezelés végett. — Topolyán Beeskei Pál öt éves Mari leányának a ruháskája véletlenül lángolt fogott s a kis leány égési sebei következtében meghalt. — A szerb-szentgyörgyi koresmában Jovin Zsiva viatkozás közben késével agyonszurta Ivanov Pérot. A gyilkost letartóztatták. — Szelenczán Jemsl Juon tizenhat éves fiú tizenhárom éves hugát, Praskóviát egy vadászfegyverrel agyonlőtte. A gyilkost letartóztatták. Marosvásárhelyen Réthy Dezső iparkamarai titkár és Fenyvessi Soma ügyvéd szerkesztésében „Székely Hírlap” czimen nov. közepén új lap indult meg. — Hosszafaluban Gavrus János jegyző egyik éjszaka három ismeretlen ember orozva lelőtte. A jegyző pár óra alatt kiszenvedett, több gyanus embert letartóztattak. — Szentesen Pallagi Sándor felgyújtotta a Gyarmati József házat, mert miatta kapott kosarat Kuti Julistól. A gyújtogató szerelmest elfogták. — Horvádgurabon a bazini csendőrfővezető Galovics Pétert leszurta, mert a vakmerő ember a csendőrtől az utcán el akarta venni a fegyverét s a népet is ellene buzdította.

— **Szent-Mihálytelken**, az országuton, Sándor Samu szülei birtokos kocsija felfordult s a fiatal ember oly szerencsétlenül esett ki a kocsiból, hogy szörnyet halt. A kocsiiban volt báró Thoroczky József csak kisebb sérülést szenvedett. — **Hajdu-Böszörmény** városa Cserna Károly festővel elkészítette Bocskai és Báthory Gábor arcképét. A festményt a városháza nagytermében helyezik el. — **Glina** horvátországi mezővárosban az adóhivatalba betértek s a pénztárból 10.000 frtot vittek el. A tetteseket még eddig nem tudták kézrekeríteni. — **Csermúrán** község mellett Morkán Juon Gavilla Szolamont, a ki ellene a bíróságnál panaszt készült tenni, úgy akadályozta meg terve kivitelezését, hogy szikladarabokkal meghajigálta és halálosan megsebesítette. Morkánt a csendőrség letartóztatta. — **Szegeden** Franciszcezi Mihály közkatonára agyonlőtte magát, mert egy órát lopott s e miatt félt a büntetésétől. — **Nagy-Szent-Miklóson** Kolleth Antal adóhátrálékos agyonakarta ütni Götz Jakab végrehajtót. A szomszédok azonban megakadályozták a gyilkosságot. — **Keszthelyen** Sebők Kálmán 19 éves kereskedő-segéd szíven lőtte magát. Tettének az oka gyógyíthatatlan betegség volt. — **Szelén** egy Tietze János nevű 56 éves bécsi ügynök öngyilkosságot követett el.

Hirdetések.

Henneberg G. (cs. kir. udvariszállító) **selyemgyára Zürichben**, privátmegrendelőknek közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen, sima, csikos, koczkázott és mintázottakat, damasztot s.b. (mintegy 240 különböző minőség. és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

A
COGNAC JPAR
Részvénytársaság
BUDAPESTI CZÉG
KORONA-COGNAC

ja az élelmiszerek egészségügyi szempontból való nemzetközi kiállításán a bíráló bizottságtól különös megemlítéssel a

NAGY DISZOKLEVELET

kapta; oly kitüntetés, melyet kivüle csak még egy francia ház mutathat fel.

Kapható Kézdi-Vásárhelyen:
Kovács Károly és Bándy István uraknál.

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

Menetrend.

Érvényes 1893. május hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1893. május hó 1-től.

A l l o m á s o k				Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat	A l l o m á s o k				Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk.)						Medgyes	(ind.)	regg. 10.09	éjjel 12.47			
Brassó (vendéglő)	(ind.)						Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Szeben felé)	(érk.)	" 10.31	" 1.03			
Botfalva	"	regg. 4.20	este 7.43	d. u. 2.45				(ind.)	" 10.47	" 1.18			
Földvár	"	" 5.07	" 8.23				Tövis (vend., elágazás Arad felé)	(érk.)	d. u. 12.28	" 2.49			
Mogyorós	"	" 5.26	" 8.43					(ind.)	" 1.08	" 3.47	este 8.27		
Apáczs	"	" 5.42	" 8.57				Nagy-Enyed	(érk.)	" 1.35	" 4.07			
Köpecz	"	" 6.02	" 9.16				Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	"	" 2.21	" 4.40	" 8.53		
Ágostonfalva	"	" 6.09	" 9.22					(ind.)	" 2.31	" 4.52			
Alsó-Rákos	"	" 6.26	" 9.38				Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk.)	" 3.08	" 5.20			
Homoród	"	" 6.55	" 10.02					(ind.)	" 3.18	" 5.26			
Kacsa	"	" 7.12	" 10.15				Kolozsvár (vendéglő)	(érk.)	" 5.14	regg. 6.52	" 11.01		
Bene	"	" 7.32	" 10.36					(ind.)	este 6.08	" 7.40			
Erked	"	" 7.52	" 10.51				Nagy-Várad (vendéglő)	(érk.)	" 10.44	" 11.51			
Héjasfalva (elág. Udvarhely felé)	"	" 8.23	" 11.16					(ind.)	" 11.04	d. u. 12.09	" 2.18		
Segesvár (vendéglő)	(érk.)	" 8.46	" 11.27				Budapest	(érk.)	regg. 6.35	este 8.40	regg. 7.25		
	(ind.)	" 8.53	" 11.32										

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d. u. 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Brassó — kézdivásárhelyi vasút.

Kézdi-Vásárhely indul reggel 5.00 d. e. 9.38 d. u. 2.33	Brassó indul reggel 5.46 regg. 8.50 d. u. 3.10
Imecsfalva " " 5.13 " 9.55 " 2.50	Szász-Hermány " " 6.01 " 9.09 " 3.29
Páva-Zabola " " 5.26 " 10.12 " 3.07	Prázmár " " 6.19 " 9.31 " 3.53
Kovácsna " " 5.46 " 10.34 " 3.39	Kökös " " 6.30 " 9.44 " 4.06
Barátos " " 6.03 " 10.59 " 4.04	Uzon " " 6.41 " 9.57 " 4.23
Nagy-Borosnyó " " 6.15 " 11.17 " 4.19	Kilyén " " 6.53 " 10.12 " 4.38
Eresztvény " " 6.32 " 11.35 " 4.37	Sepsi-Szentgyörgy " " 7.11 " 10.32 " 5.03
Sepsi-Szentgyörgy " " 7.02 d. u. 12.10 " 5.17	Eresztvény " " 7.33 " 11.59 " 5.31
Kilyén " " 7.10 " 12.20 " 5.27	Nagy-Borosnyó " " 7.50 " 11.17 " 5.53
Uzon " " 7.23 " 12.36 " 5.43	Barátos " " 8.11 " 11.41 " 6.22
Kökös " " 7.33 " 12.49 " 5.56	Kovácsna " " 8.31 " 12.08 " 6.40
Prázmár " " 7.48 " 1.11 " 6.18	Páva-Zabola " " 8.42 " 12.21 " 6.53
Szász-Hermány " " 8.04 " 1.31 " 6.38	Imecsfalva " " 8.54 " 12.36 " 7.08
Brassó " " ér. délelőtt 8.18 " 1.49 este 6.56	Kézdi-Vásárhely ér. reggel 9.08 " 12.54 este 7.26

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.